

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.197/2014/7.szám

A Kúria a Dr. Nyolczas László egyéni ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. március 7. napján kelt 14.K.30.785/2013/11. számú végzésével kijavított, 2013. október 4. napján kelt 14.K.30.785/2013/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.30.785/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 145.400 (száznegyvenötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes eredeti 1029 tao bevallásában adózás előtti eredményt növelő jogcímen a közhasznú tevékenység támogatása főkönyvi számlán 102.607.000 forint bevételt számolt el. Adófolyószámláján 64.000 forint hátralék mutatkozott. Áfa adónemben végzett önellenőrzéseket követően a felperes a 2011. évben a tao folyószámlára is önellenőrzést nyújtott be. Álláspontja szerint ennek következtében a 2010. adóév utolsó napján 16.000 forint túlfizetése mutatkozott, ezért a támogatások után igénybe veheti a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. tv. (a továbbiakban: Tao tv.) 13/A.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti kedvezményt, így adófizetési kötelezettsége 2.827.000 forinttal csökken.

Az elsőfokú adóhatóság bevallások utólagos ellenőrzése során azt állapította meg, hogy a 2010. évi adófolyószámlán továbbra is

hátralék mutatkozott, az önellenőrzések a kedvezmény szempontjából az eredeti esedékességi időpontra nem voltak hatással. Ezért 2.760.000 forint adóhiánynak minősülő tao adókülönbözetet állapított meg a felperes terhére.

Az alperes a 2888393434. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Az adóbírság kapcsán megállapította, hogy kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hogy a felperes tevékenységét csak 2010. március 25. napján kezdte meg, adózási gyakorlata nem volt, hasonló mulasztás miatt nem volt szankcionálva, ezért a bírság mértékét 40%-ban határozta meg.

A késedelmi pótlék kiszabása során kifejtette, mérséklésének feltételei szigorúbbak, mint az adóbírságé, és ebben a körben nem látott lehetőséget a kedvezőbb tételek alkalmazására.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes módosította keresetét, az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát az adóbírság és késedelmi pótlék tekintetében kérte.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a határozat adóbírságra vonatkozó rendelkezése mindenben megfelelt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-ának és kitért arra is, hogy az adóhiány 40%-át állapították meg adóbírságként az alkalmazható 50% helyett, nem sérült az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 170.§-a.

A késedelmi pótlék tekintetében is jogszerű volt a döntés, nem számítottak fel késedelmi pótléket olyan időszakra, amikor a felperesnek már nem volt tartozása, késedelmi pótlék alperesi határozatban írtakhoz képest kedvezőbb megállapításának az Art. 165.§ (3) bekezdése szerinti feltételei nem álltak fenn.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint nem megfelelően került alkalmazásra az Art. 169.§-a. Előadta, keresetét nem módosította, esetében az önellenőrzés jogi hatásai nem érvényesülhettek, azoknak az alperesi jogfelfogás gátat szabott. Hivatkozott arra, hogy a 64.000 forint más adónemben fennálló hiány orvoslását követően a 2.827.000 forint adókülönbözetnek sincs már jogalapja.

Előadta, az önellenőrzés valóban nem változtatja meg az eredeti állapot szerinti adatokat, de joghatásában felülírja azokat. A jogszabályra és az alperesi hivatal tájékoztatására alapított intézkedés nem eredményezhetné ugyanazt a jogkövetkezményt, mintha a hatóság állapítja meg azt, mint amit az önellenőrzéssel a felperes korrigált. A jogerős ítélet érdemben sérti az Art. 169.§-

át és nem felel meg az Art. 43.§ (1) bekezdésének sem.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, mert az jogszerű és megalapozott.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A felperes az első fokú eljárás 6. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyve szerint a bíróság kérdéseire többször is megerősítette, hogy kifogásának tárgya az adóbírság és a késedelmi pótlék, azok törlését kérte. Mivel a felperes az alperesi határozat jogalapját nem vitatta, arról az elsőfokú bíróság nem határozhatott, arra felülvizsgálati eljárás sem folytatható. Az Art. befizetések elszámolására irányadó 43.§-ának esetleges sérelmét jogerős ítélet hiányában a Kúria nem vizsgálhatta.

Az Art. 169.§ szerint az adózó az önellenőrzéssel megállapított helyesbített adóalap, adó, illetve költségvetési támogatás bevallásával mentesül az adóbírság, mulasztási bírság alól, a helyesbített meg nem fizetett adó, jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás, továbbá az önellenőrzési pótlék megfizetésével az önellenőrzés időpontjáig esedékes késedelmi pótlék alól.

A felperes önellenőrzésével adófizetési kötelezettség csökkenést vallott. Az Art. 169.§-ának rendelkezései az önellenőrzésre tekintettel keletkező fizetési kötelezettséggel összefüggésben értelmezhetők. Az önellenőrzésre vonatkozóan azonban az alperesi határozat nem tartalmaz jogkövetkezményt, az adóhatóság az önellenőrzést befogadta: az alperesi határozat az önellenőrzéssel korrigált bevallás adataihoz képest állapított meg adókülönbözetet, az alperes a Tao tv. 13/A.§ (2) bekezdés d) pont figyelmen kívül hagyása miatt alkalmazott szankciót. A bevallások adatain alapuló ellenőrzések során pedig nem az önellenőrzési pótlék, hanem a késedelmi pótlék, adóbírság és mulasztási bírság, vagy egyes intézkedések alkalmazhatók jogkövetkezményként.

A törvényes határidőben benyújtott keresetében a felperes az Art. 169.§ sérelmére nem hivatkozott, arra először másfél évvel a per megindulását követően, a Kúria által már értékelt 6. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben került sor. Az elsőfokú bíróság ennek következtében nem mulasztott akkor, amikor az önellenőrzés szabályait figyelmen kívül hagyva, az Art. adóbírságra és késedelmi pótlékre vonatkozó szabályainak tükrében vizsgálta az alperesi határozat jogszerűségét.

Ebben a körben pedig az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint járt el. Az iratoknak megfelelő tényállást rögzített, részletezte a felperes kérelmét, ismertette az általa alkalmazott jogszabályokat, jogi indokolása során ütköztette a

tényállási elemeket, a bizonyítékokat. Eljárása során mindvégig szem előtt tartotta a Pp. mérlegelési jogkörben hozott határozatok bírósági felülvizsgálatára irányadó 339/B.§-ának szabályait.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2014. október 30.

**Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Mudráné
sk. bíró**

**dr. Oláh
dr. Láng Erzsébet**

A kiadmány hitelül: